

[Ministeren for handel, industri og søfart.] at den nu bestående uoverensstemmelse mellem paragraffens affattelse og dens tilgættede rækkevidde kunne fjernes.

Jeg har imidlertid ikke følt mig overbevist om, at det skulle være nødvendigt at tydeliggøre prisloven på dette punkt. Spørgsmålet er vist nærmest af teoretisk karakter, og det er min hensigt fortsat ved administrationen af prislovgivningen at følge de retningslinier, som folketingsudvalgets betænkning af 9. november 1950 gav udtryk for. Jeg kan også nævne, at der ikke i forbindelse med havregrynsagen er givet priskontrolrådet ændrede direktiver; tværtimod er det tilkendegivet priskontrolrådet, at afgørelsen i havregrynsagen var ganske konkret og afhængig af et skøn over prisforholdene netop på dette område, et skøn, som har vist sig at være rigtigt, og også priskontrolrådet arbejder således fortsat ud fra de aftalte forudsætninger om forståelsen af prislovens § 13.

Jeg håber hermed at have rammet en pæl igennem de urigtige slutninger, der er blevet draget af handelsministeriets afgørelse i havregrynsagen, og kan derefter vende mig til et andet spørgsmål, som jeg tillægger langt større vægt. I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag er der gjort opmærksom på betydningen af, at produktiviteten her i landet øges mest muligt, og på den sammenhæng, der består mellem dette spørgsmål og den måde, hvorpå priskontrolten tilrettelægges. I særdeleshed er det vigtigt, at de virksomheder, hvis produktion er baseret på store og kostbare tekniske anlæg, får tilstrækkelig mulighed for at foretage afskrivninger og henlæggelser i et sådant omfang, at der skabes betingelser for industrien for at fortsætte den rationalisering og gennemførelse af de fornyelser af bestående anlæg, der er nødvendige for at sikre industriens fremtidige konkurrenceevne, ikke mindst på de internationale markeder.

Der kunne være spørgsmål om at gøre en tilføjelse til prisloven, tagende sigte på, at de ekstraordinære prisindgreb, som skønnes påkrævet, tilrettelægges således, at man derigennem styrker virksomhedernes interesse i og mulighed for at nedbringe produktions- og salgsomkostninger gennem hensigtsmæssig rationalisering af bedrifterne eller på anden måde. Jeg har imidlertid ment at kunne afholde mig fra at foreslå en sådan tilføjelse, idet der også efter prislovens nuværende affattelse er tilstrækkelig adgang til at tilgode-se dette formål. Men jeg finder det rigtigt at understrege, at det — særlig under hensyn til landets valutasituation — er af stor

betydning, at man ved administrationen af prisloven har opmærksomheden nøje henvendt på ønskeligheden af at bevare og styrke dansk erhvervslivs konkurrencedygtighed.

Jeg kan herefter foreslå prisloven forlænges uændret for et år og tillader mig at anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt til tingets medlemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om omsætningsafgift af forskellige varer og i lov om toldafgifterne [afgift af fjernsynsmottagerapparater].

Valgt blev: *Poul Hansen (Slagelse), Alsing Andersen, Bomholt, Kai Jensen, Kjeldgaard, Th. Mikkelsen, Viola Nørlov, Himmelstrup, Damsgaard, Laurits Pedersen, Hans Hansen (Baagø), Kristen Amby, Poul Møller, Steen og Helge Madsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til borgerlig straffelov af 15. april 1930, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939, m. v.

Valgt blev: *Hans Hækkerup, V. Buhl, Busch-Jensen, Victor Gram, Frode Jacobsen, Mørk, Edel Saunte, Lorentzen, Ladefoged, Martin, Thestrup, Norup, Bøgholm, Johs. Christiansen og Helge Madsen.*

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning angående Danmarks undertegnelse af Torquay-protokollen af 21. april 1951 til Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

(Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3167; fremsættelsen findes i tidenden sp. 100).

Sagen sattes til forhandling.